

pracownika w rozumieniu art. 13 ustawy o podatku od wynagrodzeń w miejscu pracy bądź w lokalu wskazanym przez pracodawcę do spożycia na miejscu lub zabrania ze sobą — ustala się w wysokości 3 zł 20 gr. Przy wydawaniu tylko obiadów wartość tego posiłku ustala się w wysokości 2 zł, a przy wydawaniu tylko kolacji lub śniadań — w wysokości po 60 gr za każdy posiłek. Jeżeli jednak układy zbiorowe przewidują wyższe ustalenie wartości wyżywienia, przyjmuje się wartość określoną w układzie zbiorowym.

§ 2. Wartość pieniężną bezpłatnego mieszkania służbowego przyjmuje się według ustawowych norm czynszu. W razie udzielenia przez pracodawcę mieszkania służbowego w formie odpłatnej według cen niższych od ustawowych norm czynszu, doliczeniu do wartości pieniężnej podlega różnica pomiędzy ustawową normą czynszu a kwotą faktycznie zapłaconą przez pracownika.

§ 3. Wartość pieniężną światła przyjmuje się według zużycia i obowiązującej w danej miejscowości ceny energii elektrycznej lub gazu. W razie niemożności ustalenia wartości światła w sposób wyżej wskazany, wartość jego przyjmuje się w wysokości 3 zł miesięcznie od jednej izby.

§ 4. Wartość pieniężną opału przyjmuje się w wysokości 8 zł miesięcznie od jednej izby w okresie pełnego roku.

§ 5. 1. Wartość pieniężną 1 tony węgla jak również równowartość 750 m³ gazu odpowiadających 1 tonie węgla jako deputatu branzowego ustala się na 80 zł 40 gr.

2. Ryczałt wartości pieniężnej świadczeń w naturze w postaci węgla jako deputatu branzowego ustala się w ten sposób, że przysługującą rocznie ilość węgla na podstawie przepisów układu zbiorowego pracy, wycenioną na podstawie ust. 1, dzieli się przez ilość okresów wypłaty wynagrodzenia w roku kalendarzowym; iloraz tej sumy stanowi podstawę opodatkowania w poszczególnym okresie wypłaty wynagrodzenia.

§ 6. Wartość pieniężną użytkowania roli przyjmuje się w cenie odpowiadającej 2 kwintalom żyta z jednego hektara ziemi ornej.

§ 7. Świadczenia w naturze nie wymienione w §§ 1—6 szacuje się w sposób następujący:

- 1) jeżeli w stosowanych układach zbiorowych pracy podana jest równowartość pieniężna tych świadczeń — według tej równowartości;
- 2) w innych przypadkach — według cen obowiązujących w dniu wydania świadczenia w sprzedaży spożywcem.

§ 8. W przypadkach wypłacania w pieniądzu równowartości świadczeń w naturze opodatkowaniu podlega cała równowartość pieniężna.

§ 9. Przepisy niniejszego zarządzenia dotyczą świadczeń w naturze wydanych po dniu 31 grudnia 1950 r.

§ 10. Z dniem 1 stycznia 1951 r. tracą moc:

- 1) §§ 1—9 zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 lutego 1950 r. w sprawie szacowania wartości pieniężnej świadczeń w naturze, ustalenia ryczałtów wartości pieniężnej niektórych świadczeń w naturze dla celów podatku od wynagrodzeń na rok kalendarzowy 1950 oraz zwolnienia niektórych świadczeń w naturze od podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr A-27, poz. 317);
- 2) §§ 1—6 i 10 zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 stycznia 1950 r. w sprawie szacowania wartości pieniężnej świadczeń w naturze oraz ustalania ryczałtów pieniężnych tych świadczeń, wydawanych w granicach norm układu zbiorowego pracy pracownikom zatrudnionym w gospodarstwach rolnych (Monitor Polski Nr A-7, poz. 71).

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

651

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 18 maja 1951 r.

w sprawie wysokości opłat za opiniowanie kalkulacji.

Na podstawie § 5 uchwały Nr 304 Prezydium Rządu z dnia 28 kwietnia 1951 r. w sprawie trybu zatwierdzania cen na artykuły produkcji spółdzielczej (Monitor Polski Nr A-39, poz. 470) zarządza się, co następuje:

§ 1. Władze powołane do zatwierdzania cen na artykuły produkcji spółdzielczej ustalają obowiązek uiszczenia przez zainteresowane jednostki spółdzielcze opłat za opiniowanie kalkulacji cen określonych według zasad niniejszego zarządzenia.

§ 2. Opłaty za opiniowanie cen na artykuły przeznaczone do zbytu w detalicznej sieci obrotu handlowego pobierane będą w wysokości następującej:

- a) przy dostawach na zamówienie określonego odbiorcy opłata od każdego artykułu wynosi 12.—, jeśli jednak zamówienie obejmuje kilka artykułów różniących się jedynie wagą, opakowaniem bądź rozmiarem, opłata od każdego następnego artykułu wynosi 6.—,
- b) przy ustalaniu cen na artykuły produkcji ciągłej obowiązujących w stosunku do wszelkich odbiorców opłata wynosi 30.—.

§ 3. Za opiniowanie kalkulacji cen artykułów przeznaczonych do zaopatrzenia jednostek gospodarki społecznej oraz świadczonych na rzecz tych jednostek usług pobierane będą opłaty stosunkowe w zależności od wartości dostawy lub usługi, a mianowicie:

- a) przy wartości do 15.000 zł opłata wynosi — 4^{0/00},
- b) przy wartości od nadwyżki ponad 15.000 zł do 90.000 zł — 3^{0/00},
- c) przy wartości od nadwyżki ponad 90.000 zł do 150.000 zł — 2^{0/00},
- d) przy wartości od nadwyżki ponad 150.000 zł — 1^{0/00},

z tym, że opłata minimalna nie może być niższa od zł 30.—, opłata zaś maksymalna nie może przekraczać kwoty zł 1.500.—.

§ 4. Za opiniowanie cen za usługi typowe świadczone na rzecz konsumentów pobierane będą opłaty stałe dla cenników obowiązujących w skali wojewódzkiej w kwocie zł 100.—, dla pozostałych zł 50.—.

§ 5. Kwit uiszczenia opłaty załącza się do kalkulacji.

§ 6. Opłaty wpłacane są na rachunek pozabudżetowych środków specjalnych.

§ 7. W przypadkach nie wymienionych wyżej w §§ 2—4 oraz w przypadkach, gdy dla ustalenia ceny zachodzić będzie potrzeba zasięgnięcia opinii większej ilości rzeczoznawców, opłaty za opiniowanie kalkulacji

ustalać będzie Minister Handlu Wewnętrznego lub odpowiednio Prezes Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: *T. Dietrich*

652

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 20 maja 1951 r.

w sprawie przekazania prezydiom wojewódzkich rad narodowych (Prezydiom Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi) uprawnień do zatwierdzania cen na niektóre artykuły wytwarzane przez spółdzielczość.

Na podstawie § 3 uchwały Nr 304 Prezydium Rządu z dnia 28 kwietnia 1951 r. w sprawie zatwierdzania cen na artykuły produkcji spółdzielczej (Monitor Polski Nr A-39, poz. 470) zarządza się, co następuje:

§ 1. Prezydiom wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi) — wydziałom handlu przekazuje się uprawnienia do zatwierdzania cen na artykuły wytwarzane przez przedsiębiorstwa spółdzielcze, a zbywane w detalicznej sieci obrotu handlowego.

§ 2. 1. Uprawnienia określone w § 1 nie obejmują zatwierdzania cen na:

- 1) konfekcję:
  - a) wełnianą,
  - b) bawełnianą,
  - c) dzianinę,
- 2) obuwie:
  - a) na podeszwie skórzanej,
  - b) na podeszwie gumowej,
- 3) artykuły spożywcze,
- 4) artykuły chemiczne,
- 5) artykuły kosmetyczne,
- 6) artykuły tekstylne:
  - a) tkaniny wełniane,
  - b) bawełniane,
  - c) lniane,

- d) jedwabne,
- e) artykuły dziewiarsko-pończosznice,
- f) pasmanterię.

2. Lista artykułów ujętych w ust. 1 może być rozszerzana lub zwężana przez Ministerstwo Handlu Wewnętrznego (Departament Cen).

§ 3. Prezydia wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi) — wydziałom handlu uprawnione są do zasięgania opinii komisji kalkulacyjno-cennikowej działającej na podstawie zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego i Prezesa Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości z dnia 20 maja 1951 r. w sprawie powoływania składu, zadań oraz zasad działania komisji kalkulacyjno-cennikowych (Monitor Polski Nr A-47, poz. 629).

§ 4. Ministerstwo Handlu Wewnętrznego (Departament Cen) wyda instrukcje w przedmiocie:

- a) trybu składania kalkulacji oraz sposobu ich zatwierdzania,
- b) ustalania terminu, po którym zakazane jest wprowadzanie do obrotu bez zatwierdzania artykułów, o których mowa w § 1.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: *T. Dietrich*

653

ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI

z dnia 23 maja 1951 r.

w sprawie przekazania prezydiom wojewódzkich rad narodowych uprawnień do zatwierdzania cen na artykuły produkcji spółdzielczej oraz w sprawie trybu i zasad zatwierdzania cen.

Na podstawie § 3 uchwały Nr 304 Prezydium Rządu z dnia 28 kwietnia 1951 r. w sprawie trybu zatwierdzania cen na artykuły produkcji spółdzielczej (Monitor Polski Nr A-39, poz. 470) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie niniejsze dotyczy zatwierdzania cen na dostawy wykonywane przez spółdzielnie pracy i spółdzielnie pomocnicze zrzeszone w centralach spółdzielczo-państwowych: Centrala Rzemieślnicza i Centrala Przemysłu Ludowego i Artystycznego oraz w cen-

tralach spółdzielni: Związek Spółdzielni Pracy i Centrala Spółdzielni Inwalidów bezpośrednio lub przez właściwe spółdzielcze organizacje zbytu.

§ 2. 1. Uprawnienia Prezesa Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości do zatwierdzania cen, określone § 2 lit. c) uchwały Prezydium Rządu Nr 304 z dnia 28 kwietnia 1951 r. w sprawie trybu zatwierdzania cen na artykuły produkcji spółdzielczej (Monitor Polski Nr A-39, poz. 470) — przekazuje się w przypadkach, gdy